

Forfatter: Bødtcher, Ludvig

Titel: Udrag fra MUNDUS OG PAULINA

Citation: Bødtcher, Ludvig: "Samlede Digte", i Bødtcher, Ludvig: *Samlede Digte*, udg. af JOHS. BRØNDUM-NIELSEN , 1940, s. 76. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-boedtcher01-shoot-idm140312759259536/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Han *elskede!* For første Gang han lærte
At ære Qvindeligheds Ideal!
Hvad Ynde havde smilet ved hans Hjerter,
Og fyldt det med en sød og ukjendt Qval!
Blufærdighed og Reenhed havde knælet
I Støvet for hans Fod med ydmyg Aand,
Og kysset bly og bævende hans Haand,
Og ømt med Rødme i hans Favntag dvælet:

Han elskede! – Men delte hun hans Lue?
Hun tilbød ham – han følte det med Blu,
Men aldrig vovede hun op at skue,
Og midt i hendes Ømhed var der Gru:
Det var Ostris – smertelige Tanke! –
Hvem hendes bange Ømhed havde meent,
Og kunde vel et Bryst saa himmelreent
For ham, den falske Dødelige, banke?

Og dog han følte dybt, at ingeninde
Var Kjærlighedens Løn han mere værd,
At glad han saae sit Hjerterblod udrinde
Blot for de søde Ord: „Du er mig kjær!“
Men aldrig traf Paulinas dunkle Øje
Med meer Foragt, end netop nu hans Blik,
Naar frygtsom efter hendes Spor han gik
Og bønligt stræbte hendes Sind at bøje.

Fortvivlet søgte han da Templets Hal,
Hørte trodsig sig Ostris' Smykke,
Tilbageholdt med Kraft den indre Qval
Og nød med Raseri den stjaalne Lykke;